

Какаду Горошок кивав головою, сидючи на краю монітора.

— Сподіваюсь, я не втрачу здатності розмовляти, як тоді. Пам'ятаєш? — запитав робот.

— Пам'ятаю. Тоді я ще була новачком, — запевнила Кеті-Е. Вона прилаштувала лупу до ока, взяла манюсіньку карту пам'яті пінцетом і сказала: — Тепер усі будьте тихо і залишайтеся на своїх місцях. Моппі, не хекай, а ти, Горошку, перестань кланятися. Мені треба зосередитися.

Хвилюку було зовсім тихо. Лише далека сирена пожежної машини долинала з надвору. Кеті-Е зосереджено працювала. Вона обережно вставила карту пам'яті в спеціальний роз'єм на друкованій платі Ті-бота.

— Готово! — вигукнула дівчинка.

— Та час уже! — пробурчав Ті-бот і спробував підвестися.

— Зажди. Тебе ще треба ненадовго вимкнути й перезапустити, — пояснила йому Кеті-Е.

— Перезапуск. Ну що ж, побачимося, людино, — тільки й устиг сказати робот.

Кеті-Е знала, що Ті-бот увімкнеться після встановлення оновлення, але щоразу з хвилюванням очікувала цього моменту.

Моппі й Горошок стежили, схиливши голови набік.

— Лееві, — відповіла Кеті-Е. — Питаю про кавельки котика Х'юго.

— Тьху, — сказав, як плюнув, Ті-бот і зістрибнув на підлогу.

Дівчинка великими пальцями швидко набирала текст на екрані телефона. Ті-бот грався з Мір лазерним променем: кицька стрибала по всій кімнаті, ганяючись за синьою цяткою.

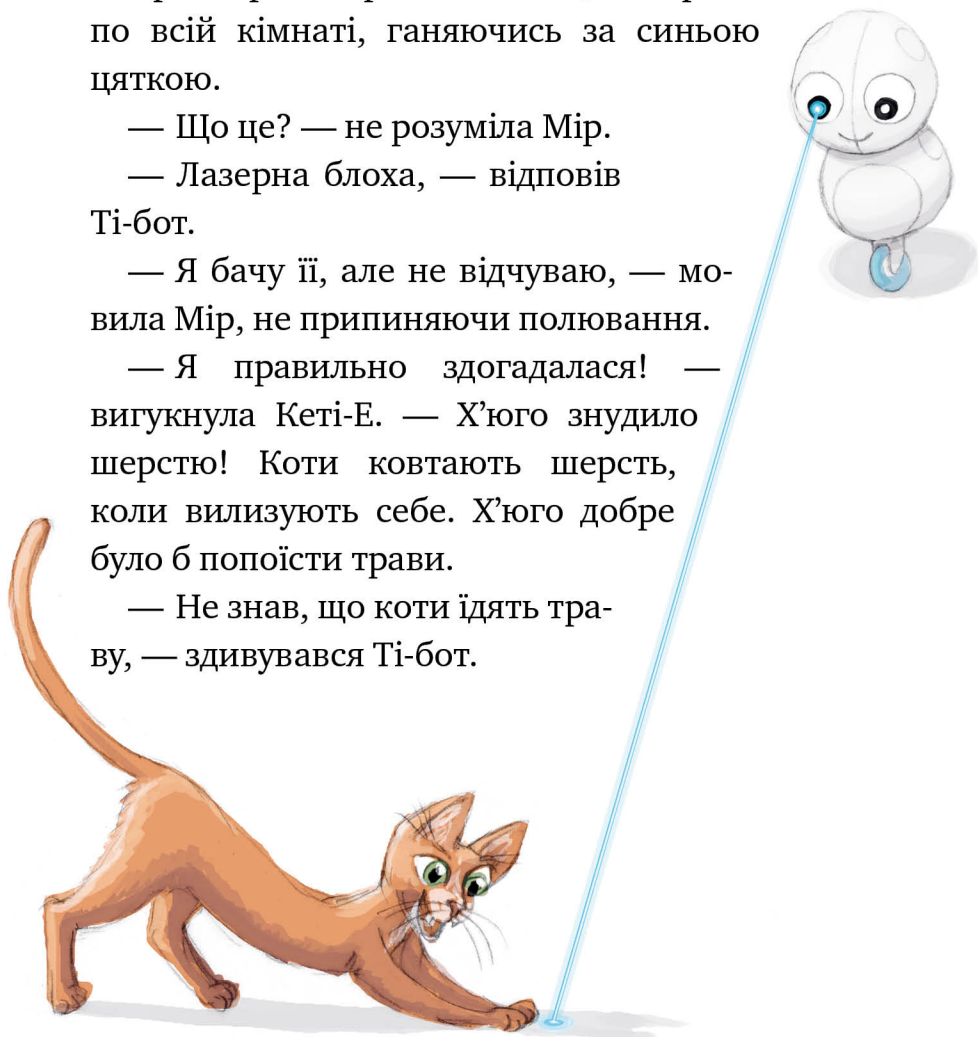
— Що це? — не розуміла Мір.

— Лазерна блоха, — відповів Ті-бот.

— Я бачу її, але не відчуваю, — мовила Мір, не припиняючи полювання.

— Я правильно здогадалася! — вигукнула Кеті-Е. — Х'юго знудило шерстю! Коти ковтають шерсть, коли вилизують себе. Х'юго добре було б попоїсти трави.

— Не знав, що коти їдять траву, — здивувався Ті-бот.

БІЛОСНІЖКА – КРОЛИЦЯ КУНГ-ФУ

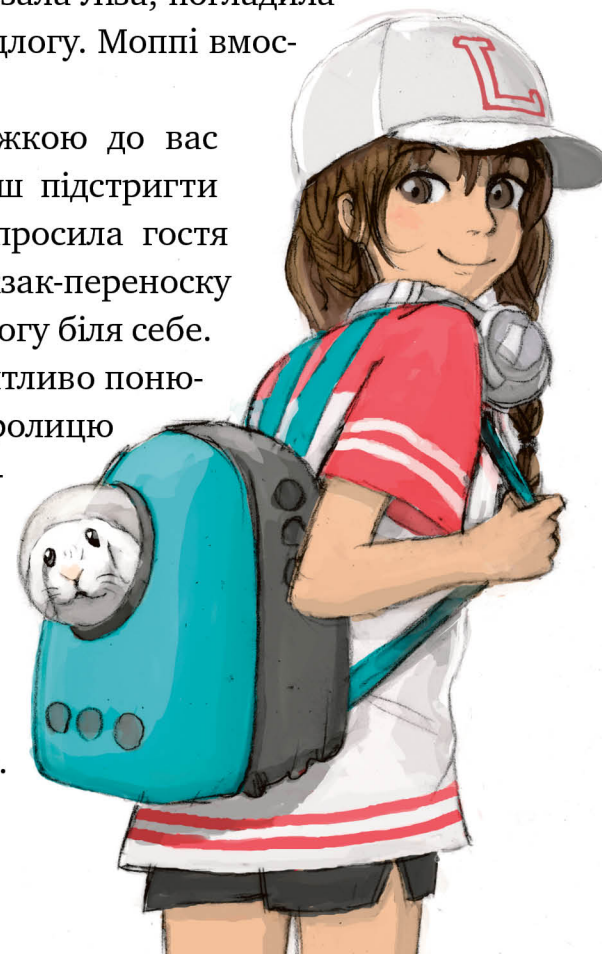
Задзеленчав дверний дзвінок. На порозі стояла добра подруга й однокласниця Кеті-Е Ліза з будинку навпроти. Моппі привітала її, радісно виляючи хвостом.

— Привіт, — сказала Ліза, погладила собаку й сіла на підлогу. Моппі вместилися біля неї.

— Ми з Білосніжкою до вас у гості. Допоможеш підстригти їй кігтики? — попросила гостя і поставила рюкзак-переноску з кролицею на підлогу біля себе.

Кицька Мір допитливо понюхала карликову кролицю через отвір для повітря в рюкзаку.

— Вони вже пам'ятають одна одну, — зраділа Кеті-Е й умостилася поруч із Лізою.

— Вау! — вигукнула Ліза.

— Білосніжка розсипала какавельки по підлозі, — тут-таки повідомив робот.

Ліза позбирала сухий послід і викинула його в унітаз.

— Я забрала, щоб Білосніжка, бува, його не з'їла, — пояснила вона.

— Майстриня кунг-фу, яка їсть какавельки, — продекламував Ті-бот.

— Чому вона так робить? — запитала Ліза в Кеті-Е.

— Піклується про свій шлунок, — пояснила Кеті-Е. — Багато гризунів та інших тварин так чинять. Це цілком нормально. Ми, наприклад, задля цього їмо йогурт або п'ємо капсули з молочною кислотою, а коти й собаки їдять траву.

— Капсули з какавельками, — сказав Ті-бот і вже почав було трансформуватися в кроля, коли Кеті-Е попросила:

— До речі, Ті-боте, чи міг би ти зараз занести Лееві овес? І скажи йому, хай одразу посіє насіння, тоді Х'юго невдовзі матиме свіжу траву.

Кеті-Е дістала із шухлядки, де лежало все необхідне, мішечок із вівсом і поклала його роботу в комірку на животі.

— Передавай привіт Лееві та Х'юго! — сказала вона.

